

◆ Ali Rıza Atasoy

O Gelen Bizim Yunus

Tumturak ırmakları bekler ya hep okyanus
Pir, dilinde hep o söz "O gelen bizim Yunus!"

Düşte gördüğü gece o ak saçlı Pir'ini
Kuruladı alnının burçak burçak terini
Bir yıldız göz kırptı şafağı deldi geçti
Düşündü ki âlemde varlık içinde hiçti
Mâsiva'dan sıyrılıp nice hallere düştü
Oysa ki Ankebut sır ağını örmüştü
"Dağlar ile taşlar ile" çağırıp nida etti
Dünyaya ait olan her şeye veda etti
Sarıköy'den çıkarak gece gündüz yol aldı
Kâinatın sırrına erdikçe şaşakaldı

Erenler kapısında azadeydi garipti
Var'da hiçlik hissiyle umarsız muzdaripti
Başında bin bir çeşit sarmal girift düşünce
Buğday mı alsam acep himmet mi diye önce
Hünkâr'ın divanında tereddüt etti bir an
Yerküre çalkalandı sarsılıp durdu devran
Pir'in ayakucuna mıhlayıp gözlerini
İştihakla dinledi hikmetli sözlerini
Ateş parçası gözler ışık saçtı içine
Bildi ki yer yoktu burda nasıl niçine

Yârenler sofrasında yudumlarken huzuru
Zihninde cevap buldu nice çapraşık soru
Sırtlayıp buğdayını revan oldu yollara
Yüreği yangın yeri düştü halden hallere
O hikmet kapısının sırrını hayra yordu
Nedamet ateşinde yanıp tutuşuyordu
O aşkın iksirinden içerken avuç avuç
Dile geldi her nesne dallarda taze turunç
Dosdoğru odunları yüklenirken sırtına
Dindi, diye şükretti ummanlarda fırtına

Taptuk'un eşiğine berk ederek yüz sürdü
Göz yaşları süzüldü kesik kesik öksürdü
"İşitin ey yarenler kıymetli nesnedir aşk"
"Değmelere bitinmez hürmetli nesnedir aşk"
Pir duydu seher vakti o tiz aşına sesi
Kırk yıllık hadiminin kor gibiydi nefesi
Tumturak ırmakları bekler ya hep okyanus
Pir, dilinde hep o söz "O gelen bizim Yunus!"

